

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: JUNY 2011	CONVOCATORIA: JUNIO 2011
HISTÒRIA D'ESPANYA	HISTORIA DE ESPAÑA

BAREM DE L'EXAMEN

1. Descriviu el tipus de fonts utilitzades, sobretot el primer text (1 punt).
2. Identifiqueu les idees principals d'ambdós textos i situeu-les pertinentment en el nucli temàtic corresponent (2,5 punts).
3. Expliqueu, en poques paraules, els conceptes «lliurecanvisme» i «proteccionisme» (2 punts).
4. Descriviu la vida política i les principals mesures de reforma del sistema polític a Espanya a principis del segle XX. Utilitzeu per a això les fonts que s'han de comentar (2,5 punts). Desenvolpeu quins aspectes de les polítiques econòmiques i quins factors van condicionar l'evolució de l'economia espanyola en el període de 1880 a 1930 (2 punts).

PRIMERA OPCIÓ

Document 1

"El senyor Alfons XIII per la gràcia de Déu i la Constitució Rei d'Espanya;
A tots els que vegem i entenguen aquesta llei, sapieu: que les Corts han decretat i Nós sancionat el següent:
Article 1r. En els contractes per compte de l'Estat per a qualsevol classe de serveis i obres públiques seran admesos únicament els articles de producció nacional. No obstant això, El Govern podrà disposar que s'admeten proposicions de la indústria estrangera pels motius següents:

- Primer. Per imperfecció del producte nacional, declarada després de practicar anàlisi o assajos amb intervenció dels interessats.
Segon. Per notable deficiència del cost del producte nacional en el lloc del seu destí amb relació al producte estranger.
Tercer. Per reconeguda urgència, que no pot satisfer la indústria espanyola.
Quart. Per no existir la producció nacional respectiva".

Llei de protecció a la indústria nacional, *Gaceta de Madrid*, 15 de febrer de 1907.

Document 2

"La protecció enfront de l'exterior és la mesura que de manera més insistent i imperativa van reclamar les organitzacions empresarials a l'Administració. No obstant això, cobert aquest objectiu, als industrials espanyols se'ls va plantejar el problema de com mantenir uns nivells de beneficis acceptables sent tan dèbil i poc dinàmica la demanda interior (a causa de l'endarreriment agrari).
La solució vindria per la via de l'ajuda directa de l'Estat, ja siga mitjançant exempcions i privilegis fiscals, a través de primes i ajudes, o per mitjà de compres públiques. Un exemple característic d'aquesta tendència és la Llei de Foment d'Indústria de 1907 (que es repetirà, corregida i augmentada, el 1917). Abans de continuar, cal dir que en la resta de països succeïa alguna cosa pareguda.
No obstant això, i tal com succeeix amb la protecció aranzelària, el que caracteritza a Espanya és la intensitat i amplitud amb què es recorre a aquestes mesures d'assistència als sectors industrials, sempre que no tinguen un cost directe en els pressupostos públics. I també es distingeix perquè les mesures i plans governamentals no fomenten en absolut estructures de costos més competitives".

Albert Carreras i Xavier Tafunell, *Historia económica de la España contemporánea*, Crítica, Barcelona, 2004, p. 196.

BAREM DE L'EXAMEN

1. Descriviu el tipus de fonts utilitzades en els textos (1 punt).
2. Identifiqueu les idees principals dels textos i situeu-les en el seu context històric i en el nucli temàtic corresponent (2,5 punts).
3. Expliqueu, en poques paraules, els conceptes «involucionisme» i «aprofundiment democràtic» (2 punts).
4. Expliqueu el procés de la Transició Democràtica i el paper dels partits polítics i les institucions en la seua consolidació, incidint en les dificultats per a construir una societat democràtica, basant-vos en els textos (2,5 punts). Mencioneu els canvis polítics que es produeixen en la Transició Democràtica en comparació amb el règim de Franco (2 punts).

SEGONA OPCIO

Document 1

“Ens proposem governar sobre la base de tres principis que he de proclamar categòricament: La pau social, és a dir, la seguretat ciutadana [...]. La unitat nacional, que s'enforteix amb la diversitat dels nostres pobles [...]. El progrés, com a instrument al servei de la justícia [...] que ens obliga a lluitar contra les diferències que privilegien certs grups i marginen altres.

El Govern complirà i farà complir la llei. No permetrem cap actuació al marge de la Constitució, i els que pensen que poden violentar-la trobaran una resposta rigorosa per la nostra part [...]. Ni el terror, ni els intents involucionistes desviaran la decisió del Govern de fer complir la Constitució [...].

Treballarem amb tenacitat per a aplanar els obstacles que encara s'oposen a la nostra plena integració en les Comunitats Europees, i creiem que no serà pretensions aconseguir l'adhesió dins de l'horitzó donat per la present legislatura [”.

Selecció del primer discurs d'investidura com a president del Govern pronunciat per Felipe González després del triomf electoral del 28 d'octubre de 1982. Publicat en ABC, 1 de desembre de 1982.

Document 2

“Els socialistes propugnaven una “aprofundiment democràtic” que UCD, pels seus orígens franquistes, mai arribaria a aconseguir, segons ells, i requerien un judici sense pal·liatius dels implicats en el 23-F. Però al mateix temps, es mostraven moderats en els seus plantejaments institucionals i socioeconòmics, que exclouien les nacionalitzacions, tan temudes per la burgesia financera.

Vertaderament els resultats electorals van significar un gegantí rebuig popular als colpistes i al seu singular al·legat que el que ells volien era el millor per al poble espanyol. El PSOE va obtenir una victòria que va sobrepassar tots els supòsits: 10.127.092 vots (el 47,26% del total: 202 escons). [...] Aliança Popular va arribar fins als 5.548.335 vots (25,89%: 107 escons). En canvi, UCD es va esfondrar definitivament: 1.323.339 vots (6,17%: 11 diputats) [...].

Els socialistes no havien portat per si mateixos la democràcia, encara que havien contribuït eficaçment al seu triomf; els corresponia ara assegurar-la [...]. L'accés del socialisme en poder al cap de cinquanta anys es produïa sense traumes ni violències de cap gènere: la continuïtat, garantida per la Corona, era el màxim èxit del model espanyol de transició a la democràcia. “Moltes persones –ha escrit Gilmour– van contribuir activament a l'èxit de l'empresa: polítics, sindicalistes, periodistes, empresaris, acadèmics i alguns generals. Però sense el rei no hauria sigut possible [...]”.

Carlos Seco Serrano, *Historia de España (12). El régimen de Franco y la transición a la democracia (de 1939 a hoy)*, Planeta, Barcelona, 1991, p. 454.

